

DIAKONIENS SUBJEKT OG OBJEKT NOEN TESER

Alf B. Oftestad

er lektor ved DIATAS med særlig plikt til å undervise i diakonikk.

I.

Diakonien må være normert ut fra Bibelen. Derfor vil arbeidet med Den Hellige Skrift være det primære og det fundamentale når man skal bestemme diakonien. Det må også komme til uttrykk i enhver diakonutdanning. Det ståsted hvorfra man nærmer seg ethvert annet fagområde, er Skriften og de bekjennesskrifter som er en ordning av den kristne åpenbarings innhold. Hva sier Den Hellige Skrift, er det grunnleggende spørsmål, og man går til tekstene hvor ordet diakoni er brukt og hvor saken er fremme. Samtidig forutsetter man de læremessige grunnbegreper. Det gjelder skapelsen, syndefallet, frelsen.

II.

Diakonien må være i samsvar med vår trinitariske tro: Gud Fader

skaper og oppholder, Kristus frelser forløser, Den Hellige Ånd kaller, samler og helliggjør. Disse tre kan ikke adskilles, og de gir forutsetning og målsetting for alt kirkens arbeid. De er også diakoniens subjekt og objekt som rammer inn hele diakoniens virkefelt og gir dens ståsted.

III.

Gud Fader er skaper og oppholder. Det gjelder hele den virkelighet som vi lever i. Gud Fader skaper gjennom sine ordninger (ekteskap, familie o.s.v.) som han har satt inn i vår verden og som må forklares, tydeliggjøres og korrigeres av Guds Ord - lovåpenbaringen, som i dag er ferd med å bli privatisert og relativisert. At alt Guds skaperverk er Guds, og underkastet Hans lover, må kirken i ord og gjerning holde fram, slik at ikke stat og samfunn ved ideologier og politiske systemer selv blir guder og hersker over menneskene.

IV.

Bakgrunnen for en rett tro på Gud som skaper, er syndefallsrealismen. Innen den moderne helse- og sosialtjeneste er klientens egne premisser i ferd med å bli en forutsetning. Det bibelske menneskesyn (skapelsestroen og syndefallsrealismen) vil bevare kirken og dens diakoni fra ethvert positivistisk syn på de menneskelige krefter og la Guds syndstilgivende nåde bli møtested.

V.

Jesus Kristus er vår frelser og forløser. Frelsen kan lett bli noe teoretisk, livsfjernt og «åndelig». At Jesus

Kristus ikke bare var sann Gud, men også sant menneske, og at Gud i Kristus både dømmer og forløser hele mennesket så det får kraft til å *leve*, er et diakonalt anliggende. Liksom synden angår hele livet, gjør nåden det også.

VI.

Gud har i sin åpenbaringshistorie gitt oss et nytt samfunn - et hellig samfunn. Dette kalles i Skriften Jesu Kristi legeme. Vi tilhører dette legeme som skapes og holdes oppe ved nådemidlene, Ordet og sakramentene som Den Hellige Ånd virker gjennom og gjør Kristus nærværende.

VII.

Dette hellige samfunn - menigheten - manifesterer seg i denne verden ved nådemidlene og ved å være Kristi legeme, og leve som det, d.v.s. være et omsorgsfellesskap som skal hjelpe mennesket til å leve ut sitt kristenliv i alle sammenhenger. Menigheten er et konkret, lokalisert samfunn som gir konkret hjelp i alle vanskeligheter og nød, og hjelpen blir gitt på Guds Ords grunn, slik som Gud vil at mennesker skal leve i samfunn med Gud og med hverandre.

VIII.

Diakoni er derfor primært en bevegelse innover. Det betyr ikke at man melder seg ut av denne verden, men det vil si at Guds folk har et klart oppdrag som Jesu Kristi kirke i denne verden, og menighetens sendelse er først og fremst samling i det hellige samfunn, i sentrum om nådens midler og samling inn i et brodersamfunn hvor man har omsorg for hverandre. Dette er diakoniens anliggende. Menigheten er diakoniens primære objekt. For kirken har egentlig ikke

noe annet svar å gi denne verden enn kun å være Jesu Kristi menighet - Hans legeme.

IX.

Diakonien identifiserer seg med kirkens oppdrag - å bringe frelse og forløsning.

Det gis en spesiell diakoni, begrunnet i Skriften, diakoner er ordinerte heltidsarbeidere, og de kommer på kirkens vegne. Menigheten er diakoniens subjekt. Deres oppgave er :

- 1) Administrasjon (forvaltning av menighetens økonomi, dele ut midler til trengende).
- 2) Liturgiske oppgaver (tekstlesning i gudstjenesten, utdeling av brødet under nattverden, soknebud, lede den såkalte diakonale forbønn, evt. også takkebønn for nattverden.)
- 3) Pastorale oppgaver (sosialpedagogiske og kateketiske oppgaver, karitative oppgaver i sin alminneligheter).

X.

I forlengelsen av disse oppgaver skal diakonen inspirere, organisere og administrere menighetens *alminnelige diakoni* som menighetens leglemmer øver, f.eks. besøkstjeneste, bygge opp ungdomsmiljø, ta hånd om dåpsforældre, etablere støttekontakter for forældre, enslige, narkomane eller andre truede grupper, bygge opp barnehage, husmorvikarordning o.s.v. Disse er diakoniens objekt. Man hjelper mennesker i nød, men man øver også profylaktisk diakoni.

Hovedvekten i diakonens arbeid er å bygge opp et kristent omsorgsfellesskap og sette det i stand til å ta imot dem som står utenfor.

Alf B. Oftestad